

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Pacześniowska (spr.)

Sędziowie SO Marcin Rak

SR (del.) Ewa Buczek - Fidyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 kwietnia 2016r.

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko J. K. i M. K.

o alimenty

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w G.

z dnia 5 stycznia 2016r., sygn. akt V RC 617/14

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Ewa Buczek - Fidyka SSO Danuta Pacześniowska SSO Marcin Rak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy, w oparciu o treść art. 370 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, odrzucił apelację powódki od wyroku tamtejszego Sądu z 13 października 2015r. wydanego w sprawie sygn. V RC 617/14. W uzasadnieniu Sąd podniósł, że wyrok z pouczeniem o prawie, sposobie i terminie wniesienia apelacji został skutecznie (per aviso) doręczony powódce 25 listopada 2015r. Powódka 10 grudnia 2015r. złożyła wniosek o ponowne doręczenie odpisu wyroku, a 11 grudnia 2015r. wniosła apelację. Sąd wskazał, że środek zaskarżenia został złożony po upływie dwutygodniowego terminu od daty doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem, a zatem jako spóźniony podlegał odrzuceniu. Podkreślał przy tym, że złożenie nowego wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem nie otwierało nowego terminu do wniesienia apelacji.

Postanowienie to zaskarżyła powódka wnosząc o jego uchylenie i przyjęcie złożonej apelacji. W uzasadnieniu wskazywała, że przedmiotowa przesyłka do niej nie dotarła

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Stosownie do art. 139 § 1 kpc, w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia

umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Zgodnie z § 6 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 12 października 2010r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 1350) przewidziane w art. 139 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego zawiadomienie dla adresata o pozostawieniu przesyłki sporządza doręczający, wskazując w nim placówkę pocztową operatora lub urząd gminy, z którego przesyłkę należy odebrać w ciągu siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia; zawiadomienie pozostawia w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. Po pozostawieniu zawiadomienia o możliwości odbioru przesyłki we właściwej placówce pocztowej operatora lub właściwym urzędzie gminy doręczający: dokonuje adnotacji o niedoręczeniu przesyłki na formularzu potwierdzenia odbioru oraz adnotacji "awizowano dnia" na stronie adresowej niedoręczonej przesyłki i składa swój podpis oraz oddaje przesyłkę niezwłocznie do właściwej placówki pocztowej operatora lub właściwego urzędu gminy. Placówka pocztowa operatora lub urząd gminy potwierdza przyjęcie od doręczającego awizowanej przesyłki przez umieszczenie na przesyłce odcisku datownika i podpisu przyjmującego pracownika. Awizowaną przesyłkę przechowuje się w placówce pocztowej operatora lub urzędzie gminy przez siedem kolejnych dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, o którym mowa w § 6. (§ 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości) Jeżeli osoba uprawniona nie zgłosi się po odbiór przesyłki złożonej w placówce pocztowej operatora w tym terminie, placówka pocztowa operatora sporządza, według wzoru, powtórne zawiadomienie o możliwości jej odbioru w terminie kolejnych siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, które doręczający niezwłocznie pozostawia w drzwiach adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej (§ 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości). Przesyłkę niepodjętą placówka pocztowa operatora opatruje na stronie adresowej adnotacją "nie podjęto w terminie" oraz odciskiem datownika i wraz z formularzem potwierdzenia odbioru odsyła sądowi wysyłającemu niezwłocznie po upływie ostatniego dnia do odbioru przesyłki (§ 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości).

Na podstawie przywołanych regulacji prawnych, dokonywane jest tzw. doręczenie zastępcze (per aviso) opierające się na wzruszalnym domniemaniu prawnym, że doręczane pismo dotarło do rąk adresata. Pomimo, że z punktu widzenia uczestnika procesu narażonego na negatywne skutki prawne tego domniemania, przyjęte domniemanie może budzić wątpliwości natury konstytucyjnej, należy w tym miejscu wskazać, że w żaden sposób nie prowadzi ono do naruszenia konstytucyjnie gwarantowanego prawa do sądu z art. 45 Konstytucji RP, co stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 15 października 2002r. (SK 6/02). Niemniej jednak, biorąc pod uwagę skutki prawne, jego skuteczność jest uzależniona od rygorystycznego dochowania wszystkich wymagań dla tego sposobu doręczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lutego 2004r., III CK 226/02, postanowienie Sądu Najwyższego z 3 lipca 2008r., IV CZ 51/08; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lutego 2005r., IV CZ 216/04).

W niniejszym postępowaniu powyższe rygory zostały dochowane. Przesyłka była podwójnie awizowana, w odstępie kolejnych 7 dni tj.: 11 listopada 2015r. i 18 listopada 2015r. Wobec nieodebrania przesyłki, pomimo powtórnego awizo należało zastosować fikcję prawną doręczenia. Doręczenie to nastąpiło 25 listopada 2015r. i od tego terminu rozpoczął swój bieg dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji, który upływał 9 grudnia 2015r. Powódka złożyła apelację osobiście 11 grudnia 2015r., a więc po upływie ustawowego terminu, w związku z czym, Sąd Rejonowy zasadnie zastosował art. 370 kpc w związku z art. art. 397 § 2 kpc i apelację odrzucił.

Z tych względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc , orzekł jak w sentencji.

SSR (del.) Ewa Buczek - Fidyka SSO Danuta Paczeñniowska SSO Marcin Rak